

«Vera»

Å appellere til Veras skyldfølelse var det lureste halliken kunne gjøre.

På den tida var det ekstra vanskelig hjemme, og jeg hadde tenkt at nå ville det vært fint å flytte., Eier: Colourbox.

Jeg hadde ingen ønsker om å reise til utlandet. Da jeg kom inn på frisørinja og fikk jobb i en frisørsalong etterpå, var jeg fornøyd. Jeg var veldig glad i å gjøre folk fine på håret, og tenkte at i framtida skulle jeg fortsette med det, gifte meg og få barn, og bo der jeg vokste opp. Byen jeg bodde i var vakker, med store parker. Hele livet har jeg likt å gå tur der. Ofte ble pappa med meg når han kom fra jobben, det er de hyggeligste minnene jeg har fra barndommen.

Jeg var veldig glad i å gjøre folk fine på håret, og tenkte at i framtida skulle jeg fortsette med det.

Bakgrunn for prosjektet

Cand. polit. Rachel Eapen Paul og Unni Rustad, tidligere skribent ved Kilden kjønnsforskning.no, intervjuet kvinnene etter at de hadde flyktet fra menneskehandlerne som førte dem hit. Unni Rustad redigerte materialet.

Så langt mulig er kvinnenes egne ord beholdt, men detaljer er endret for å beskytte deres identitet. Kvinnene leste igjennom og godkjente sin egen historie for publisering. Ingen av bildene har tilknytning til dem det gjelder. Vi takker kvinnene som har bidratt.

Kvinnene var ute av prostitusjon og på krisesentre rundt om i landet da de fortalte om erfaringene sine. Alle hadde kontakt med ROSA-prosjektet som tilbyr beskyttelse og bistand til kvinner utsatt for menneskehandel.

Helse og Rehabilitering har finansiert prosjektet som har vært et samarbeid mellom Krisesentersekretariatet, ROSA og Kilden kjønnsforskning.no.

Takk til ressursgruppen, som har fulgt arbeidet og gitt råd underveis: Maya Brenna Nilsen, informasjonsansvarlig for ROSA-prosjektet, Tove Smaadahl, leder for Krisesentersekretariatet, Solveig Dahl, psykiater, Nina Kristiansen, ansvarlig redaktør for Forskning.no, Ragnhild Hennum, professor i rettsvitenskap ved UiO.

Livet ble vanskeligere

Begge foreldrene mine hadde jobber, og vi greide oss godt økonomisk. Vi hadde et bra liv, men de siste åra er det blitt vanskeligere. Folk har ikke penger, og det er mangel på jobber og leiligheter. Når unge gifter seg, må de bo hos foreldrene. Mange ungdommer i byen min drømmer om å dra til utlandet for å studere eller jobbe, og jeg kjenner mange som har reist. Sjøl har jeg aldri hatt store drømmer. Jeg syntes livet mitt var bra. Jeg bodde hjemme, og hadde et greit forhold til foreldrene mine helt til jeg fikk en kjæreste faren min ikke likte. Da begynte vi å krangle. Vi kan være nokså sta begge to, og jeg synes han var strengere mot meg enn mot brødrene mine.

En dag jeg var sammen med noen venner i byen, traff jeg en sympatisk og hyggelig mann. Jeg ble ikke forelska, han var eldre enn meg og hadde kone og barn, men jeg likte han. Takket være hans forbindelser, hadde flere jenter fått jobb i utlandet, fortalte han. Jeg sa det ikke var aktuelt for meg. Et par dager seinere inviterte han meg ut. Vi traff hverandre noen ganger, gikk ut og drakk kaffe

og snakka om alminnelige ting. En dag sa han at han visste om et hotell i Norge som trengte vaskehjelp. Han lurte på om jeg var interessert.

Reiste fra jobb og familie

På den tida var det ekstra vanskelig hjemme, og jeg hadde tenkt at nå ville det vært fint å flytte. Dette er en sjanse til å slippe krangelen med faren min hver dag, tenkte jeg. Flere av vennene mine advarte meg og sa at mange jenter var blitt lurt, og mor var også nervøs for hva som kunne skje. Kjæresten min sa at forholdet var over hvis jeg dro, men det var greit for meg, for vi hadde det ikke så bra lenger. Jeg stolte på denne mannen, og sa ja. Alt jeg tenkte var at jeg kom til å få det bedre enn hjemme. Jeg ville bli der en periode og tjene penger, og så reise hjem igjen, det var planen min. Mannen ba meg ordne pass og billetter til reisa. Alt gikk veldig fort.

“

Før han gikk, sa han hvor mye jeg skulle ta betalt og at jeg skulle bruke kondom.

Han stod og venta på meg da jeg kom fram. Alt var så nytt og annerledes, og jeg var veldig glad for å se et kjent ansikt. Vi dro til en leilighet, og han ba meg slappe av og sove. «Vi kan snakke i morgen», sa han, «du er sikkert trøtt nå». Før han gikk, fikk han passet mitt. Han ville ta vare på det for meg så det ikke ble stjålet, sa han. Dagen etter fortalte han at jeg dessverre hadde kommet for seint til å få jobben, ei annen jente hadde kommet før meg og fått den. Jeg var veldig skuffet, og lurte på hvorfor han fikk meg til å komme hit når det ikke var noen jobb til meg lenger. Mest av alt hadde jeg lyst til å dra hjem igjen. Det sa jeg til han. «Ta det med ro, jeg skal finne noe annet til deg», sa han. Jeg måtte bare være tålmodig og vente noen dager.

Tvunget til å jobbe på gata

Det gikk litt over ei uke. Han var snill mot meg, kom med mat, noen ganger gikk vi i byen, tok en kaffe, en brus. En gang vi var i byen kom vi til ei gate hvor det stod flere jenter fra samme land som meg. Og plutselig spurte han meg «hva tror du om en sånn type jobb?» Jeg likte ikke tanken på det, og det sa jeg til han. «Men nå har du bodd mange dager hos meg, du har fått mat av meg, og jeg har betalt alt», sa han. «Jeg ser ingen annen mulighet enn at du må jobbe på denne måten.» Jeg kunne ikke nekte. Jeg visste at han hadde hatt mange utgifter på grunn av meg, og hvordan skulle jeg ellers betale tilbake det jeg skyldte?

Han viste meg et sted langs gata hvor jeg kunne stå, det var alt. Før han gikk, sa han hvor mye jeg skulle ta betalt og at jeg skulle bruke kondom. Prisene var forskjellige, alt ettersom hva kundene

ville ha, og om det var i bil eller hjemme.

“

Det var dager jeg tjente 2-3000 kroner. Da var jeg ute til 3-4 på morgenen.

Jeg var på gata et halvt år, hver dag utenom søndag. Den første måneden måtte jeg gi han alle pengene jeg tjente. Seinere skulle han ha halvparten. Det var dager jeg tjente 2-3000 kroner. Da var jeg ute til 3-4 på morgenen. Det var akkurat som om han hadde full oversikt over hva jeg gjorde, selv om han ikke var der. Av og til dukka han opp, og da visste han nøyaktig hvor mange ganger jeg ble med i en bil eller hjem til en kunde. Det hendte vi krangla, og en gang ble han sint og knuste noe. Han trua meg med at han ville være voldelig mot meg også hvis det ble nødvendig. Det hendte jeg var redd kundene. En av dem ble aggressiv fordi han ikke ville bruke kondom.

Fikk hjelp på krisesenter

En dag fortalte mannen at han skulle hjem en tur. Han krevde at jeg fortsatte å sende penger hver uke mens han var borte, og det gjorde jeg. Ikke lenge etter at han var dratt, ble jeg kjent med en fra landet mitt som kom forbi mens jeg stod på gata. Jeg fortalte han hva som hadde skjedd. Han kjente ei annen jente som hadde vært i samme situasjon som meg, sa han, og hun hadde fått hjelp til å komme seg vekk. Han ringte henne, og hun tok meg med til ROSA-prosjektet. De sendte meg videre til et krisesenter, her er jeg ennå.

Før jeg traff denne mannen, var jeg veldig langt nede. Jeg trodde ikke jeg kunne klare noe og at ingen noen gang kom til å ville ha meg. Ingen mann vil gifte seg med meg, jeg kommer aldri til å bli elsket av noen, tenkte jeg. Den ukjente mannen skjønnte hvordan jeg hadde det, og gjorde hva han kunne for at jeg ikke skulle gi opp. «Det kommer sikkert noen som vil elske deg og akseptere deg som du er», sa han. Han hjalp meg veldig mye, styrka meg, sa jeg var flink jente og en god person. Jeg var heldig som traff han. Andre jenter er ikke så heldige.

Mannen som fikk meg hit fortalte meg før han dro at han ikke er alene, han har flere med seg. Han veit hvor familien min bor, og jeg tenker på hva som kan skje om jeg drar tilbake og om han fremdeles mener at jeg skylder masse penger. Tanken på det gjør meg redd. Foreldrene mine spurte hvorfor jeg ikke kom hjem i jula, de sier jeg må komme tilbake. Men jeg tør ikke.

Se også

- [«Aida»](#)
- [«Anne»](#)

- [«Eva»](#)

Kilder

- [ROSA-prosjektet](#)
- [Krisesentersekretariatet](#)

PROSTITUSJON OG MENNESKEHANDEL

Av Rachel Eapen Paul og Unni Rustad, 2008

Last ned | Del

Meldinger ved utskriftstidspunkt 23. oktober 2026, kl. 00.06 CEST

Det ble ikke vist noen globale meldinger eller andre viktige meldinger da dette dokumentet ble skrevet ut.